

- Ո՛չ վարդ եմ ի վար գալու, 'Լ ո՛չ օտար ծաղիկ գընալու.
Եկեր սիրուդ եմ առեր, ո՛չ գալու եմ 'Լ ո՛չ գընալու:

Ժ Բ .

Այս գիշեր լերանց բարձանց ծաղկունանց ի մեջն եմ ի քուն,
Իմ եարս ի վերեւ գըլխուս կու խըմէ, ես անհոգ ի քուն.
Գըլխարկս ալ ի վեր կալի, լուկ թըռաւ նըման կաքաւուն.
Թեւիկ շահէնի առի, լուկ հասայ ի յեզըր ծովուն.
Հասայ, չըհասայ սիրոյս, վա՛յ հազար մօրըս բերելոյն:

Ժ Գ .

Պիւլպիւլն ի յեգին մըտաւ, ի վերայ վարդին թառեցաւ.
Եբաց գիւր բարի բերան եւ ասաց մինչ որ լուսացաւ.
Վարդն ալ ի փըշի միջին սուտ ի քուն էր՝ զայն իմացաւ,
Խըզտեց գիւր կանանչ շապիկն, ըզկարմիր մի շուտով հազաւ:

Ժ Դ .

Եկին ու բերին խապար պիւլպիւլին թէ վարդըն մեռաւ.
Պիւլպիւլն ի վարդին սիրուն սեւ ներկեց զշապիկն ու հազաւ:
Շուտով մի խապար բերին պիւլպիւլին թէ վարդըն եկաւ.
Պատռեց գիւր սեւուկ շապիկն, խատուտիկ մի շուտով հազաւ:

Ժ Ե .

Կարմիր վարդ կանանչ թուփով, կանանչ թուփ կարմիր խընձորով,
Քանի՛ կենամ քեզ ապով, քանի՛ մեկ երիմ կըրակով.
Կու սիրե՞ս ըղորդ սըրտով, կըշտացեր եմ սուտ խաբերով.
Թէ չես սիրեր 'ղորդ սըրտով, սուրբ Սարգիս 'Լ Աստուած քեզ խըռո՛վ:

Ժ Զ .

Ծառ մի կայ նարինճ կուտայ, ծառ մի կայ՝ նարինճ ու թուրինճ,
Ամէն ծառ պըտուղ կուտայ, թէ ուռին չիտայ նա համ ի՞նչ.
Շատ եար իր եարին լըսեր, թէ դու այլ լըսես նա համ ի՞նչ.
Շատ մարդ ի սիրուն մեռեր, թէ դուն ալ մեռնիս նա համ ի՞նչ:

Ժ Է .

Այս առաւօտուն լուսուն, գայր ջըրին ձայնիկն զըղզըղուն.
Այն իմ պեռֆայ եարին ձայնն անուշ էր քան զամենուն,
Բարակ սիրոյ տեր մարդուն, ինքն ու իր եարըն մէն ի քուն,